

ИЗТОКЪ

„ИЗТОКЪ“
служи
на родния градъ
и българската
култура

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Георги П. Арnaudовъ

Убиващата просвѣта

Това е просвѣтата, която не е плодъ на истинскитѣ нужди на едно общество. Това е просвѣтата, която не се ръководи отъ истинска държавническа мисълъ, а се носи безгрижно върху водитѣ на евтинитѣ „народни нужди и желания“ и криворазбрани демократизъмъ и народовластие.

А въ сжщностъ, просвѣтно-образователното дѣло, като първостепенна обществена служба, трѣбва да бѣде най-близко до нуждитѣ на народа и да ги задоволява по начинъ — целесъобразенъ, полезенъ и разуменъ. Безъ да бѣде човѣкъ „специалистъ въ просвѣтното дѣло“, може да каже, че досегашната ни просвѣтна система бѣ отдалечена отъ реалнитѣ нужди на народа и лѣржавата ни. Въ своето педесетгодишно развитие тя не е била въ съгласуванъ ходъ съ нашитѣ образователни, културни и стопански нужди.

Безпорно е, че за да има надеждно бѣдаще, всѣко бѣдаще, всѣко общество, всѣка културна държава, трѣбва преди всичко да създаде просвѣта и образование за гражданитѣ си. Но когато тази просвѣта не създава граждани съ положителни знания и характеръ, съ възпитание и чувство на обществена дисциплина, за да бѣдатъ полезни за себе си и за общността, а е преобръната въ една машина за ежегодно изхвърляне на полуобразовани интелегентни и безкрайно число кандидати за държавни служби, — тогава именно тя е безполезна. Тя е убиваща просвѣта.

Убиваща бѣше досегашната ни просвѣтна система. Тя убиваше бѣдащето на хиляди младежи, които съ безсиленъ дипломъ въ ръка, се явяватъ по нѣколко стотинѣ души кандидати за една обикновена, ниска чиновническа служба; убиваше тѣзи млади инженери, които изхарчили по нѣколко стотинѣ хиляди лева за образованието си, откриваха кръчми или ставаха ватмани по трамваитѣ; убиваше не малко селски стопанства, които изразходваха голѣми суми за книжно и безполезно образование на озова и тѣзи последнитѣ основаха въ града, като чиновници и стражари, а въ бащинитѣ имъ стопанства работѣха наети ратаи.

Убиваща безсистемна и неразумна бѣше просвѣтната ни система и когато откриваше гимназии на всѣкъде, а не държеше сметка за качествеността на образованието. Имаше случаи, когато въ стари, добре уредени гимназии, съ квалифициранъ персоналъ, ученици не можеха да ги завършатъ поради слаби усѣхъ, отиваха въ гимназиитѣ на малки градчета и паланки, които завършваха съ отличие. И въ университета съперничиха по балъ съ ученицитѣ, завършили съ мѣка и трудъ сериознитѣ, строги и стари гимназии. Бѣ-

щъ се стигнало до пародия на образованието. . .

Женевския в. „Ла Сюисъ“ (24 м. м.) разглеждайки образователната система и подчертавайки нарадната ѝ сжщностъ, съ която студентитѣ въ Софийския университетъ сѣ били намалени отъ 7000 души на 5500 души. „Защото, пише вестника на демократична Швейцария, — страната не може да даде работа на всички юристи, лѣкари, филолози, които излизатъ отъ нейнитѣ учебни заведения. Затова се получава многоброенъ умственъ пролетариатъ, който търси служба.

Причината за това състояние е една система, която злоупотрѣбляваше съ „свободата“ и оставяше да се откриватъ безразборно всѣкакви училища, да се приематъ неограничено число студенти, подъ влияние на уличнитѣ демонстрации, министри да взематъ страната на провинени ученици — стачници и въ заключение идваше безгрижната самохвала: България дава широко образование по желанието на всѣко, образованието ни е общедостъпно, но раздаденитѣ дипломи не задължаватъ държавата да намира мѣста и служби за носителитѣ имъ. А именно това ставаше до сега: премногого носители на дипломи преобрѣщаха държавата на бюро за намиране на служби. И отъ голѣмата и безкрайна свобода въ образованието, се създадоха излишни и безработни интелегентни и полунинтелигентни, за които сега се създаде специаленъ законъ да имъ се намира изкуствено работа.

Най-после правятъ се здрави и разумни стѣпки за осмилането и нормализирането на образователната ни система. Дано тѣ бѣдатъ приложени съ логика, постоянство и последователност за да се добиятъ добри и положителни резултати.

А последнитѣ ще дойдатъ когато — общообразователната ни система се реформира коренно и се нагоди съобразно народо-стопанскитѣ ни особености и нужди, когато се мисли и работи не само за количества гимназии и хиляди завършващи ги, неподготвени и чужди за живота ни младежи, когато се създадатъ условия на завършилитѣ професионални училища младежи да работятъ като интелегентни и добри стопански деятели, а не да висятъ по коридоритѣ на учрежденията за служби, когато най-после се създаде наредъ съ разумното общо образование и истинско, обширно и реално земледѣлско и промишлено-занаятчийско образование.

Не се ли върви съ последователностъ и неуклончивостъ по този пътъ и къмъ тази целъ — държавата ни ще чезне и подъ невидимитѣ удари на убиващата я просвѣта.

Поменъ за

полковникъ Викторъ Найденовъ

Миналата недѣля 4 т. м. по инициативата на офицеритѣ, подофицеритѣ и войницитѣ отъ I конно артилерийско отдѣление се отслужи панахида — поменъ, по случай 40 дни отъ смъртта на незабравимия президетъ на конната артилерия у насъ, боенъ нейнъ водачъ и командиръ на отдѣлението — Сливенъ.

Живъ остава духътъ на тоя голѣмъ военачалникъ и човѣкъ. Неговитѣ другари спонтанно, задушевно и страдателно изразиха своята почитъ къмъ него.

Съ хубави, голѣми покаяния бѣше оповестено за тая панахида — поменъ. Почитателитѣ, обаче, на полковника (приживе твърде ревниви съ искания и услуги отъ него) не намѣриха време да почетатъ паметта му Времето!

Г. Н.

XVII Вегетариански конгресъ въ Сливенъ

Въ в. „Свобода“ бр 526, е напечатанъ апелъ къмъ всички вегетарианци да дойдатъ въ хубавия Сливенъ, да се срещнатъ и опознаятъ, да прекарватъ нѣколко дни заедно, и може би съ гости отъ чужбина, да изживятъ дивенъ празникъ на вегетарианската идея. Ще бѣдатъ прочетени публично 13 сказки. Сливенци ще дадатъ заслуженъ приемъ на скжпитѣ гости. Тѣ ще иматъ случай да видятъ водачитѣ на вегетарианството и на здравната въпросъта у насъ.

Конгресътъ е посветенъ на 25 годишнината отъ смъртта на Левъ Толстой.

Музика за „Живъ е той живъ е!“

Комитетътъ по постройка на метника на х. Димитъръ, е решилъ да обяви конкурсъ за написване музика на известната балада „х. Димитъръ“ н Ботева.

За целта се възнамѣрява да се поканиятъ за жури на конкурса виднитѣ наши композитори: Проф. Добри Христовъ, Д-ръ Брашовановъ и Дим. Ст. Неновъ (нашъ съгражданинъ).

Правосудие и Финансови възможности

Въ една хубава статия, въ в. „Слово“ отъ I. VIII. т. г. (недопусната за печатъ презъ м. августъ м. г.) г. Н. Георгиевъ, зам. прокуроръ при Пловдивския Апелативенъ Сждъ, следъ като разглежда обществената сериозностъ и държавна такава на правосудния въпросъ, между другото казва:

... „Правосудното дѣло“ е тежка и отговорна работа, която не бива да се покрива съ административнитѣ дѣления, нито пъкъ може да се оправдае етично съ единственото възражение за финансови възможности. Има институти и установления, безъ които не може и които най-напредъ трѣбва да се уреждатъ, че тогава останалитѣ. Отъ първитѣ е въпросътъ за правосудието въ едно организирано цѣло, каквото е обществото, чието сжществуване е немислимо безъ първото“...

И все пакъ, въпроса за възстановяването на несполучливо закрития Сливенски сждъ остана неразрешенъ и не се поправи сторената очевидна грѣшка поради „бюджетни причини“.

Правосудие, обществени служби и финансови-бюджетни причини, съображения и възможности!..

Земедѣлско-стопанското положение на околията ни

Относно земледѣлско-стопанското положение на околията — Окол. Агрономъ запитанъ г. Ст. Стефановъ ни заяви: Усилено се извършва вършидбата на зърненитѣ храни, реколтата, отъ които се очертава като добра. Отъ декарь е получено пшеница отъ 100—180 кгр. или средно 140 кгр. съ задоволителна чистота и хектолитрово тегло 75—78, ржжъ 150—180 кгр отъ декарь, ечемикъ 130—190 кгр. овесъ 100—130 кгр. Слаба реколтата сѣ дали посѣвитѣ, като сѣ пасани презъ пролѣтътъ отъ дребния добитѣкъ по продължително време, което е единъ урокъ за стопанитѣ, какво пасането трѣбва да се извършва извънредно предпазливо, а не безогледно.

Лѣтнитѣ култури: царевица, слънчогледи, памукъ и др. сѣ въ добро състояние съ изгледи за добра реколтата съ исклучение на тия въ источната частъ на околията, кждѣто сѣ паднали по слаби и ненавременни дъждове.

Лозята сѣ въ много добро състояние, обещава събилна реколта, освенъ ония намиращи се въ низки и непродуктивни мѣста, ненавреме прѣскани, което е сжщо единъ урокъ за лозаритѣ.

Извършва се и подготвителната работа за правилното дообгледане на десертнитѣ грозда предназначени за износъ — прореждане, почистване и правилно освѣтление — още повече, че мвото на Народното Стопанство усилено организира износа на десертнитѣ грозда презъ тази година.

На винениятъ пазаръ има едно значително раздвижване и търсене на вина.

Агрономството усилено работи за да представи Сливенска околия на Областната Земледѣлско Стопанска изложба, която ще се устрои въ гр. Бургасъ отъ 29 септемврий до 5 октомврий т. г., като моли всички земледѣлски стопани и кооперативи, да дадатъ своята подкрепа и съдействие.

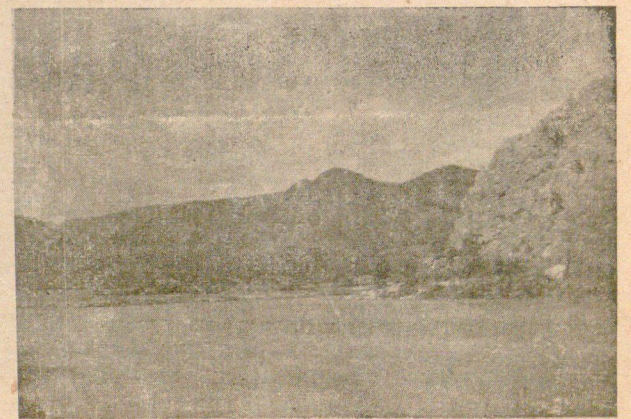
Абонамента на вестнина монне да се изплаща и въ печатница „Балнанъ“

с. Бинкосъ, единъ бѣдащъ голѣмъ курортъ

Селото разполага съ чистъ балкански въздухъ, великолепенъ плажъ и изобилна и евтина храна

р. Тунджа и частъ отъ плажа

р. Тунджа при влизане въ селото

БЛАГОУСТРОЯВАНЕТО НА СЛИВЕНЪ

(продължение)

На няколко пъти вече, сливенски граждани изявяват готовност да ръководят, без да им се плати каквото и да било възнаграждение, работите по откриването на изчезналия Гюрчешменски извор. Уважаваният г. Г. Гюлмезов твърди, че е въ състояние да посочи точното място на извора. Е добре, защото не се направи тогава опит за откриване на извора? Тоя опит може да се увънчае с успех и тогава проблемата за водоснабдяването на града далече няма да бъде така непреодолима, както е сега поставена: или да се сложат водомъри, или да се търсят нови, далечни извори за каптиране. Въ най-лошия случай, обаче, ако се наложи да се каптират и подалечни извори, напр. така нареченият Башъ кайнак, въ местността Мочуриш, това ще трябва да стане без понататъшно отлагане, защото от водоснабдяването на града зависи, и здравето на гражданите, и разхубавяването му с градински посадения и, ако щете, напредка му.

Вода, вода, вода — това е повикът на сливенското гражданство, това е неотложната нужда, която е над всички други нужди на града и затова повтарям: докато не се даде необходимото количество вода на града, никакви други благоустроителни мероприятия!

Ангажирането на работна ръка на трудоваците, ангажирането на малкото общински средства с водоснабдителните работи може да отклони вниманието на общинската власт само досега ония мероприятия, за които е необходимо тая работна ръка или които не биха могли да се реализират без изразходването на общински средства. Има, обаче друг род благоустроителна работа, която не ангажира общински средства и работната ръка на трудоваците. Това е благоустроителната работа, която лежи върху плещите на гражданите, която трябва да бъде изнесена от физическите или от юридическите лица. Напр. не е необходимо да се изразходват общински средства за направата на тротоари около черк-

вата „Св. Димитър“, не е необходимо да се изразходват общински средства, за да се заставят стопаните на няколко ниво доверени сгради по централните улици, да завършат тия сгради, не е необходимо да се изразходват общински средства за свързването на новостроящите сгради с една обединяваща ги линия, не е необходимо изразходването на общински средства за направата на прилични тротоари по централните улици на града и т. н. и т. н. Нито черквата, нито гражданите, които имат сгради на централни улици „ще продават чергите си“ за да се съобразят с нуждите на града от благоустрояване. Пък и да се наложат известни тяжести нѣкому, то тия тяжести ще бъдат понесени, стига да се отнасят до всички граждани и стига да сѣ въ кръга на възможната поносимост.

После: ангажирането на общинските средства за водоснабдяване, няма да наложи спирането и на оная благоустроителна работа, средствата за която вече сѣ осигурени от специалните фондове. Въ текущият бюджет на общината сѣ посочени следните налични суми по фондовете:

1. Фонд „Благоустрояване и разхубавяване здравни места“ 100,000 лв. 2. Фонд „Благоустроителни цели“ 9,000 лв. 3. Фонд „Заграждане и украсяване на гробищата“ 166,000 лв. 4. Фонд „Общински кланици“ 3,240,000 лв. 5. Фонд „Заграждане и уредба на пазари и панаири“ 300,000 лв. 6. Запасен фонд 245,960 лв. 7. Фонд „Пожарно дѣло“ — 500,000 лева.

При наличността на готови пари за строеж, поне на първи етап от здание за пожарна команда, при наличността на средства достатъчни да се построят тъй необходимите хали и кланици, справедливо се пита: граждани, справедливо въ в. „Изтокъ“ на няколко пъти се постави въпроса: защо още се бави строежа, защо не се окраси града с няколко хубави сгради. Възражението, че няма пари поне тукъ не намира място. От друга страна нуждата от хали и

хладилникъ за града е толкова остра, че ветеринарната власт на няколко пъти е заплашвала съ забрана да се продава месо въ изложението на прахоляци, пазарски месарници. Следователно, въпросът съ постройката на хали не е само въпрос за украсата на града, за разхубавяването му, но и въпрос за здравенъ. Щомъ е така, бездействието на ония които ръководят обществения служби е повече от неоправдано. Ако обществените нужди се задоволяваха съ такава мудност, съ каквато се подготвяла строежът на нашите хали, ако и при готови пари не може да се пристъпи къмъ строеж, тогава позволете ми да мисля, че чувството за отговорност още не е събудено и, че „трайното ни съжителство съ бившите ни господари е оставило трайни следи.“ (следва)

Стопанска експлоатация на горите въ Чумерненския балканъ

От името на Икономическото дѣло, г. Петъръ Димитровъ изнесе беседа върху проблемата за стопанската експлоатация на горите въ Чумерненския балканъ. Сказкичетъ изтъкна застрашителното обезлесяване на Сливенския балканъ, като последица отъ широкото разпостранение на дърварството, като поминъкъ за голѣмъ брой слив. граждани. Намира, че никакви наказателни мѣрки няма да бъдатъ ефикасни противъ контрабандата, докато не се осигури поминъкъ на дърварите въ другъ близъкъ балканъ. Най-голѣмъ обектъ, за експлоатация, представлява Чумерненския районъ, където могатъ да намѣрятъ работа повече отъ 500 дървари, било отъ Сливенъ, било отъ околните балкански села. Налага се образуването на горска кооперация, както и да се направятъ постѣпки предъ М-во-то на Стопанството за откриване на реверно стопанство въ Чумерн. балканъ, отъ държавата, съгласно приетия наскоро законъ за експлоатацията на държавните гори.

Щомъ се отклони вниманието на дърварите въ девственния Чумерн. балканъ, където има милиони кубичи само паднала маса, нашниятъ балканъ ще си поотдъхне отъ бравата и ще можемъ да разчитаме на едно постепенно увеличение на водата въ градския водопроводъ.

Фондъ „Допъл. землед. училище“ въ с. Михайлово, Сливенско

Обявление № 175

Обявява се, че на 16 септември т. г., въ канцеларията на Доп. земл. училище въ с. Михайлово, въ 15 часа, ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване на наемателъ експлоатацията на 118 дек. учил. нива, раздѣлена на 7 парцели, въ мѣстността „Дребака“, Михайловско землище, за срокъ до 15. IX. 1936 год., при първоначаленъ наемъ 40 лева на декаръ годишно.

Залогъ за правоучастие въ търга 10%.

Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Тържните книжа могатъ да се видятъ отъ заинтересуваните всѣки присъственъ день въ канцеларията на земл. училище.

с. Михайлово, 10. VIII. 1935 год.

Председателъ: Йор. Д. Бояновъ

Фондъ „Допъл. землед. училище“ въ с. Блатецъ, Сливенско

Обявление № 176

Обявява се, че на 18 септември т. г., въ канцеларията на Драгодановското кметско намѣстничество, въ 15 часа, ще се произведе публиченъ търгъ, за отдаване на наематели експлоатацията на 101 дек. учил. ниви, въ мѣстн. „Драката“, „Чаиритъ“ и „Керамидарницата“, Драгодановско землище, раздѣлени на 10 парцели, за срокъ 3 години, при първоначаленъ наемъ 40 лева на декаръ годишно.

Залогъ за правоучастие въ търга 10%.

Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Тържните книжа могатъ да се видятъ отъ заинтересуваните всѣки присъственъ день въ канцеларията на Блатецкото общинско управление.

с. Блатецъ, 10. VIII. 1935 год.

Председателъ: Н. Паскалевъ

Държавно Срдно Текстилно—Бояджийско училище—Сливенъ

Обявление № 1085

Дирекцията на Държ. Ср. Текстилно—Бояджийско училище обявява на интересующите, че за идната учебна година външните ученици ще се допускатъ само въ предварително одобрени отъ училищната власт квартири.

Желаящите граждани да даватъ квартири на ученици отъ сждото училище, се поканватъ, най-късно до 25 августъ т. г. да се запишатъ въ опредѣления за целта списъкъ въ училището; следъ тая дата комисията отъ училищни органи ще преглежда обявените квартири и одобрените такива ще бъдатъ оповестени на външните ученици.

гр. Сливенъ, 1 августъ 1935 год.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА.

ДИМИТЪРЪ СТЕФ. КАЗАКА

(Втория знаменосецъ на Ботевата чета, звѣрски убитъ при Кремиковския манастиръ, Софийско—Мургашъ планина)

—„На 14 май 1912 год. се освѣти паметника, въздигнатъ отъ няколко родолюбиви кремиковчани отъ София, за трагично загиналия възстаникъ отъ Ботевата чета въ 1876 г. — Димитъръ Ст. Казака отъ гр. Сливенъ.“

Изъ в. Сливница бр. 28. отъ 1. VI. 1912 г

—А на самия паметникъ е написано:

„ДИМИТРУ СТЕФАНОВИ КАЗАКА

възстаникъ отъ Ботевата чета. Закаланъ отъ турците презъ юний 1876 г. Род. въ г. Сливенъ.“

—Въ т. II. стр. 296 на „История на гр. Сливенъ“ е вписано: „Петъръ Паскалевъ род. отъ с. Глушникъ, Сливенско е падналъ убитъ на в. Миминъ Камъкъ заедно съ Дим. Казаковъ.“

—А Мургашъ е още черна, като черна врана.“

Л. Каравеловъ.

Пролодия къмъ трагичната кончина — негова и на брата му Ив. Ст. Казака.

Димитъръ и Иванъ сѣ били синове на Стефанъ Казака, родомъ отъ Ямболъ. Още като млади, не отъ хубево, бащата забѣгналъ въ Русия, гдето се записалъ „Донски казакъ“, отъ гдето и прѣкоро му — Казака.

Годи следъ бѣгството, притиснатъ отъ носталгия по роденъ край, той се завърналъ, но не смѣялъ да отиде въ Ямболъ, а се спрѣлъ въ Сливенъ, мехлата „Клуцохоръ“, за

ския духъ е билъ тъй силенъ, че „турчинъ тамъ не е смѣялъ да замръкне“.

Единъ недѣленъ день той срещналъ красива българка водена отъ майка си на черква... И залудѣлъ по нея! — Пращаль и сватове. Било му, обаче, казано, че тази красавица я турчинъ задира; че цѣли месеци била крита отъ турчина въ планината; че поради него напустнали родната си къща въ „Комлука“ и дошли въ „Клу-

цохоръ“ подъ закрила и, че най-после, турчина се люто закаралъ: ако нѣкой българинъ се осмѣли да я вземе за жена, — живъ няма да го остави и че пакъ нея ще отвлече и ханъмъка направи...“

Но, Стефанъ Казака не се уплашилъ. Закипѣла буйна кръвъ и той решилъ — турчина живъ да не остави... Съ още единъ свой другаръ, той го задебналъ и една късна вечеръ го заловили и безъ да му даватъ време да извика му отъ земи главата и направили тѣлото му на решето...“

Така, презъ кръвъ, той завладѣлъ своята изгора, оженилъ се за нея и отъжилъ 4 сина и една дъщеря — Мария — най-малката и единичката днесъ жива.

Тя разправя за онова, което като малка видѣла, или чувала отъ баща и майка. Още като се родилъ първия му синъ Иванъ, той кипящъ отъ радостъ го разнасялъ изъ къщи, или двора — пѣялъ му е юнашки пѣсни и пѣсни за Руския царъ, за силата на „Дядо Иванъ“, които ще освободи България и припѣвалъ:

Ти ще станешъ младъ войвода,
Ти ще станешъ главатаръ...
Нанни, нанни мой детенце,
Нанни мой планински царъ!..

Това му е било първата обществена кърма за младенците, първото кръщение въ кръвна умраза къмъ турчина и турската държава и въ любовъ къмъ свободата и за българска държава.

Къщата имъ била презъ една до х. Димитровата, съ когото най-голѣмия синъ на Казака — Иванъ — билъ врѣстникъ, съ него и съ още други, сж вършили всички пакости и геройства...“

Баба Мария разправя сждо, че при убиването на хекимина гърка Костаки — не х. Димитъръ е билъ облечения въ кадѣнски дрехи, а найния братъ, като по голобръдъ, х. Димитъръ е взелъ активно участие въ заклаването му.

Тя разправя още за единъ много характеренъ случай, по мотивите си, изъ живота на х. Димитъръ, които до колкото ни е известно, не е още описанъ. Той се състои въ следното.

У х. Димитрови имало казанъ за варене на ракия. Въ варенето на ракия, при случаи, вземала участие и най-малката сестра на х. Димитра — Ангела. Тя била чудна хубавица, хубаво пѣяла, а коситѣ и стигали чакъ до петитѣ. При варенето

на ракия помагали и циганки, които сждо били пѣснопоини.

Случило се, че нѣкаква усмирительна войскава частъ минала презъ Сливенъ и кондицали по ханищата на Клуцохоръ, до х. Димитровата къща, както всѣки день циганките започнали своите гласовити пѣсни. Полюбопитствува въ бюлюкбашията — отишелъ и той. Влѣзълъ при казанъ и заварилъ Ангела. Влѣзла му тя въ очи и започналъ да и подхвърля думи и да пие ракия. Не сдържала се Ангелина и предъ опасността да бъде отвлечена отъ турчина, пратила хаберъ на брата си х. Димитъръ, който се криелъ въ планината отъ аскеря.

До вечерта той пристигналъ. Той, който като 15 год. е гонилъ турци, „где съ каквото може“, когато сж задѣвали българки моми, кипялъ отъ ядъ и злоба, че турчинъ е посмѣялъ да закачи неговата сестра и да поиска туркиня да я прави...“

Събралъ се съ Ив. Ст. Казака и уговорили още сждата вечеръ да го затриятъ. Когато вечерта бюлюкбашията влѣзълъ въ ракиджийницата, тѣ го заловили и безъ да му дадатъ да извика, го пречукали. Сж-

СЕЛОТО

България е селска страна и такава ще си остане. За това големия проблем у нас не е, както въ индустриалните страни, положението на работника, а положението на дребния и сръден земеделски стопанин, икономическото, социалното и културно повдигане на нашето село. А това положение далече не е добро. Причините? Извѣстни сж: повърхностно, въ не малко случаи пренебрежително до престижност отнасяне към въпроситѣ интересувачи селото, откъствие на правилна оценка за неговото значение за нашия обществен и ържавен живот, отчуждаване на интелигенцията, дори и она, която идва непосредствено от село — от неговитѣ нужди...

Днес нашето село живѣе голѣма духовна и материална мизерия. Да си затваряме очитѣ предѣ това състояние не е, нито ържавническо, нито разумно.

Нашето земледѣлие е нерентабилно. Макаръ и на шега, често се подхвърля, че „селянина обработва земята си и произвежда, защото не си знае смѣтката“. Шега — пропита сь голѣма доза горчива истина, предвещаваща твърде обезпокоителни перспективи. Една рекапитулация на вложени капиталъ въ земя, добитѣ, инвентаръ и трудъ, и стойността на добитото дава твърде отчайващия резултатъ: нашето земледѣлие не дава доходъ! Земледѣ-

скиятъ трудъ у насъ не дава и 10 лева надница, и само при прословутата българска неприценност (твърде близо до мизерията), при едно систематическо недоиздаване и 100 процентно отказване отъ богатата на културата — нашето село може да живѣе и се препитава върху тая иначе хубава и щедра земя.

А това не може да продължава. Преди всичко, трѣбва да се корегира досегашното отношение на всички към селото. То трѣбва да престане да бѣде обектъ на досегашните долнопробни спекулации на тоя или она. Служенето на селото трѣбва да стане най-висшата форма на патриотизма. Всичко — отъ училището и казармата до външната ържавна политика — трѣбва да бѣде поставено въ услуга на нашето селско стопанство.

И първото нѣщо, което трѣбва да се направи въ това направление е — земледѣлието ни да стане доходно. Практиката да се разхвърлятъ загубитѣ отъ земледѣлското стопанство върху всички има своя резонъ само като палиативъ, който обаче не разрешава въпроса. Целта трѣбва да бѣде: увеличаване националния доходъ чрезъ повишаване доходността на земледѣлското ни стопанство.

Она който може да реализира всичко това — ще има признателността на всички ни.

„Изтокъ“

НАШАТА ДУМА

Търговията ни съ Германия

Особено предназначение на Лайпциг. панаиръ

Нашия износъ напоследѣкъ се оживи отново. Той се качи отъ 192.42 милиона лева презъ мартъ 1935 г. на 442.62 презъ априлъ 1935 г. Отъ всичко това, обаче, сме изнесли само за Германия наши произведения въ размѣръ на 355.48 милиона лева или общо 80% отъ цѣлия ни износъ е отишълъ въ Германия. Отъ износа ни на тютюнъ пъкъ, който въобще указва едно отъ най-благоприятнитѣ влияния върху голѣмината на цѣлата ни износна търговия, сме внесли само въ Германия 93%, а остатѣка отъ 17% въ други страни. Отъ износа ни на яйца сѣщо 90% отива за Германия. Този ходъ на нашата външна търговия показва не само голѣмото значение на Германия, като главната купувачка на нашиѣ износни произведения, но и върното становище на она наши търговски-индустриални кръгове, които настойчиво искатъ още по-голѣмо засилване на връзкитѣ ни съ Германия. Липсата на девизи въ Германия заставя последната, обаче, да внася само отъ тѣзи страни, които отъ своя страна сѣщо купуватъ отъ Германия. Въ това отношение за насъ българитѣ фактически почти нѣма пречки, понеже и ние купуваме най-много пъкъ отъ Германия. Така напр. презъ априлъ 1935 год. ние сме внесли отъ Германия стоки за 99.66 милиона лева. Ето какъ едно отъ важнитѣ условия за увеличаване на нашия износъ за германскитѣ пазари се явява и нуждата ние сѣщо да увеличимъ вноса си отъ Германия. Това може да стане или при

А СЖДЕБНАТА НИ ГЕОГРАФИЯ?

Официоза „Нови дни“ отъ 1. т. м. пише уводна статия за установяването и затвърдяването на „училищната ни география“, съ откритието на нови гимназии въ Ямболъ и Пазарджикъ, което Министерството е сторило не подъ влиянието на мѣстнитѣ ходатайства и партизански натискъ, а напълно въ духа на образователнитѣ нужди на страната и на съответнитѣ законоположения. Самъ г. министра на просвѣтата — генералъ Радевъ, въ своитѣ изявления по този случай е подчерталъ, че се открива гимназия въ Ямболъ, защото последния градъ ималъ 25,125 ж., ималъ реално училище съ 385 ученика, допълнително занаятчийско уще съ 229 ученика, ималъ удобно помѣщение, билъ добъръ училищенъ центъръ, като връзка между районитѣ на Ст.-Загорскитѣ, Сливенскитѣ и Бургаскитѣ гимназии.

Всичко това е много добре. Безспорни сж убедителнитѣ аргументи. Но по пѣтя на сѣщитѣ ържавнически ъображения и действия, обосновани отъ нуждитѣ на гражданитѣ и тѣхното справедливо удовлетворение, поставяме въпроса: защо по сѣщия начинъ не се установява и затвърдява и сждебната ни география. Въ по-добро положение ли е тя отъ просвѣтната и напоследѣкъ не е ли най-вече ъбъркана тя, отъ всичкитѣ ни видове географии? Подобни числа и съображения не сжществуватъ ли, за да бѣде тя поправена и разумно затвърдена, за да не бѣде, както е сега — далечна, скѣпа и крайно неудобна за нуждитѣ и интереситѣ на народа — за който, впрочемъ сж създадени всички служби и тѣхнитѣ географии? Нима Сливенъ не е съ население надъ 32 хиляди, или нѣма удобни помѣщения, или не е добъръ сждебенъ центъръ или най-после населението на две не малки околии трѣбва да се държи още въ изпитание, съ невъзстановяването на отнетия имъ Сливенски сждебъ?

Сега поне, когато ържавата, системитѣ и географитѣ се уреждатъ не „подъ влиянието на мѣстнитѣ ходатайства и партизански натискъ“ — нѣма ли да се поправятъ невъзможнитѣ положения и грѣшки и въ сждебната ни география за да бѣде и тя „окончателно установена и затвърдена за единъ сравнително по-голѣмъ периодъ отъ време“.

Или ще очакваме пакъ болезнената операция на следущи нови и по-нови закони и закончета.

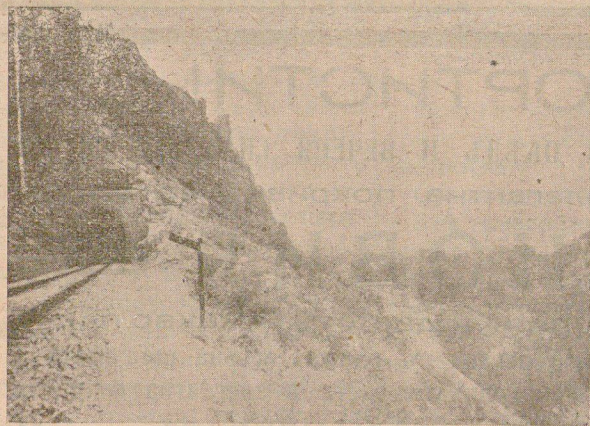
А.

Ученическото лѣтовище „Чуката“

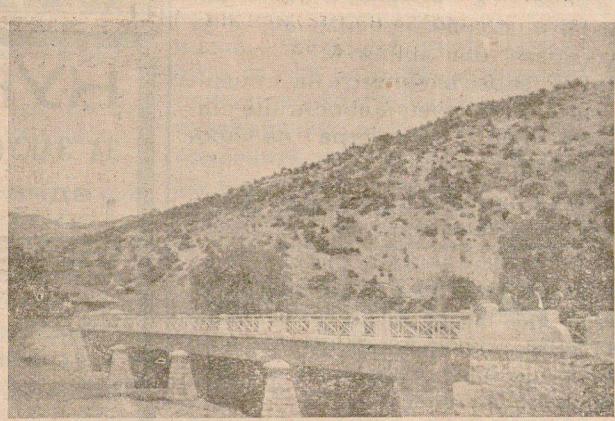
Въ 1926 год. въ Сливенъ се основа специаленъ комитетъ за постройка ученически лѣтовища. Този комитетъ редѣ години събира сръдства. И въ 1932 год. се построи на 18 клм. с. и. отъ Сливенъ, сръдѣ Балкана, по шосето Сливенъ — Ичера, въ мѣстността „Самодивекъ“ една кокетна сграда съ 3 голѣми зали, хубави и удобни снабдени съ 90 лѣгла. Всѣка година отъ тогава лѣтовището се използва и дава своитѣ резултати.

Тази година първата смѣна отъ 100 ученици съ 5 учители ръководители, заминала на 12 юли, е завършила лѣтуването на 5 т. м. при отличенъ резултатъ. Всички деца сж се усилили физически и сж увеличили значително теллото си. Втората смѣна 100 души замина и ще лѣтува до 1 септември. Издрѣжката на лѣтовището тази година е поета изцѣло отъ мѣстния комитетъ за общественъ подпомагане.

Д-ръ П. Ш.

Тунела на ж. п. линия при с. Орѣшакъ

Моста на р. Беле-дере — с. Орѣшакъ (Бинкосъ)

щата нощъ го настѣкли и го заровали дълбоко въ джибритъ, които се издигали високо 3—4 м.

На сугрината аскеря дълго чакалъ своя бюлюкбашия, обаче той не се явилъ. Колкото и да претърсвали, питали и разпитвали, нищо не могли да откриятъ.

Чакъ следъ освободителната война джибритѣ били разравени и частитѣ отъ тѣлото на турчина били намѣрени спиритосани — „сякашъ сега бѣше закланъ“, казва баба Мария, която е била очевидка на разравянето.

По отношение ограбването на Али бей, тя изтъква единъ фактъ, който е билъ основния мотивъ на неговото действие.

х. Димитъръ се занимавалъ и съ търговия. Ходилъ и да калайдисва чакъ къмъ Шуменско.

Единъ пѣтъ той се връщалъ отъ гурбетъ отъ тежка печалба. Както каралъ коня си, чулъ, че му извикали и започнали да стрѣлятъ върху му. Той позналъ турцитѣ и понеже конѣтъ му падналъ убитъ бързо скокналъ и се загубилъ въ гората.

Дошелъ въ Сливенъ и се оплакалъ на кадията (Али бей). Той го запиталъ има ли свидетели.

Какви свидетели въ гората, когато азъ ги видѣхъ, кои сж моитѣ душманѣ? — Турчина, обаче, не взелъ това предѣ видъ и оставилъ Хаджията съ огорчение и съ жажда за мжстъ. Отъ тукъ той закриолъ, какъ да научи турчина право да сжди. Повикалъ Ив. Ст. Казака и др. свои приятели и я нагласили. Когато го бастисали, овързали, Хаджията му казалъ: помнешъ ли тогава какъ отсжди? — Щомъ не знаешъ право да сждишъ сега ти ще платишъ масрафа! Турчина далъ каквото ималъ и обещалъ да не казва нищо, само да го оставятъ живъ.

На другия денъ, обаче, града писналъ отъ олелия. Започнали да арестуватъ, где кого сварятъ. Хаджията презъ нощта офейкалъ къмъ Балкана, а Ив. Ст. Казака се скрилъ въ избата, гдето го намѣрили и затворили.

Тукъ, въ Сливенския затворъ малката му сестричка, сега баба Мария, всѣки денъ, му носила ядене и ракийца. — Следъ нѣколко месеца той и други били осждени на доживотъ и закарани въ Одринъ, гдето прекаралъ въ затвора 3—4 години.

Единъ денъ, обаче, както билъ окованъ, той се измъкналъ отъ

затвора и се скрилъ въ една къща, която, за зла слава, била турска. Вечеръ той лежалъ на тавана, а денемъ като излизали хазиятѣ, той слизалъ и изияждалъ отъ хлѣба и манджата имъ.

Днесъ тѣй, утре тѣй — кадната се осъмнила и казала на мжжа си тѣ се скрили и зачакали и го заловили. Много се молилъ той да не го издаватъ, обаче, тѣ го предали на властѣта и сжщата вечеръ билъ претрепанъ въ затвора...

Нѣколко дена следъ това, братъ му Димитъръ отишълъ въ Одринъ, за да го види. — Той вече билъ отрасналъ 16—17 год. Научилъ за печалната кончина на баща си, той се заклелъ да отмжсти...

Но майката дебнела своитѣ синове и разбрала, че единъ по единъ тѣ ще отидатъ на оесилото. Разбиването четата на х. Димитъръ презъ 1868 г. станало фактъ. Заловени оили и лутащитѣ се изъ Сливен. Балканъ четници. Положението станало опасно. Майката не оставяла на мира бащата до като единъ денъ той решилъ да прехвърли двамата си сина въ Русия и да остави при себе си само едина.

И повелъ ги той по пѣтя,

по който нѣкога бѣгалъ къмъ Русия. Тамъ ги и оставилъ. Единия (Василъ) се заловилъ на работа, оженилъ се и навѣдилъ челедъ — далечъ отъ роденъ край. Димитъръ, обаче, следъ връщането на бащата, се заскиталъ въ Ромжия и тамъ получилъ своето кръщение...

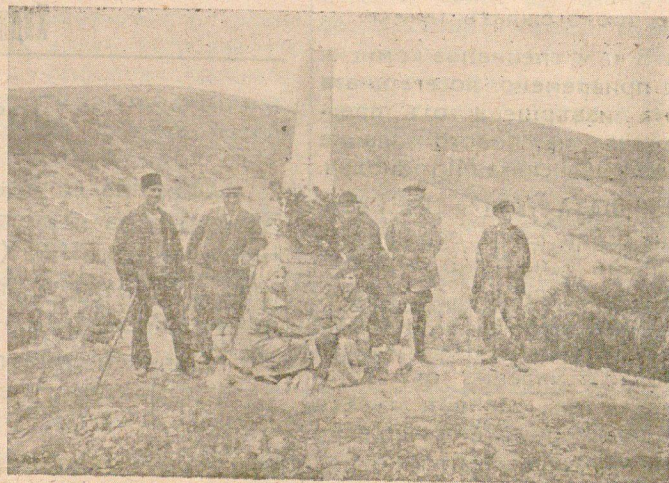
Презъ 1876 г. той, като възстаникъ, минава съ четата на Хр. Ботевъ и както много други загива на полето на честѣта!

Признателни Кремиковци из-

дигатъ паметникъ на лобното мѣсто, близко до Кремиковския манастиръ въ Мургащъ планинина — тамъ гдето е билъ предаденъ и звѣрски съсеченъ! Тамъ, гдето е пролѣта святата му кръвъ!

За печалната му кончина, свързана съ събития и легенди и за последнитѣ дни негови и на неговитѣ другари, по непосредствено събрани данни, ще пишемъ въ следния брой.

П. Гевгаловъ

Паметникътъ на Казака край с. Кремиковци.

ХРОНИКА

ПРЕЗЪ настоящия сезонъ Сливенските минерални бани сж много добре посетени. Това безпорно се дължи както на редовната автобусна служба, така и на новият модерен хотелъ.

ОТЪ днесъ започватъ работа комисии по оценка на сградите по декларациите за данък сгради, за да не се спъва работата на стопаните—да бждатъ въ домовете си на определените дати.

ПОСЛЕДНИЯ срокъ за снабдяването сж патенти и абонаменти за второто полугодие на 1935 год. изтича на 15 августъ.

ИЗБЪГАЛИТЪ на 7 т. м. двама арестантите отъ Сливенския окръженъ затворъ, на другия денъ още, благодарение взетите мърки, бѣха заловени въ Ямболъ. Самото избѣгване е станало когато затворниците сж били изведени на работа извънъ затвора.

ЗА областенъ Училищенъ Инспекторъ се назначава гимназиалния учител въ Бургасъ—г. Пан. Воденичаровъ.

Починалъ е Панайотъ Кисювъ, баща на нашия приятелъ Коста Кисювъ. Нашите съболезнования

ВЪ Бургасъ на 18 т. м. ще бжде осветенъ бюста—паметникъ на легендарния воевода х. Димитъръ. Този паметникъ е построенъ въ Приморската градина по инициативата и сж сръдства на Сливенската културна дружба „х. Димитъръ“. Работата е отъ нашия съгражданинъ—скулптора Вас. Вичевъ.

ОТЪ Сливенъ за Бургасъ споредъ намалената тарифа по Б. Д. Ж. за морската седмица билетъ III кл. струва 78 лв отиване и връщане.

СЛИВЕНСКАТА Популярна банка въ желанието си да задоволи една крещяща нужда на голѣмия градъ започна да закупува зърнени храни, като агентъ на Дирекцията за храноизносъ. Изплащането на производителите става веднага следъ приемането на храната. Чрезъ тази си дейностъ банката допринася да се привлекатъ селяните отъ цѣлата Сливенска околия да идватъ въ града и по този начинъ да се даде единъ подтикъ на стокообмѣна.

Отъ малката анкета, която на правихме въ това отношение се установи, че дирекционната дейностъ на банката дава вече своите резултати.

Дини и пѣлеша на пазаря въ Сливенъ идватъ въ до ста голѣмо количество и се продаватъ на сравнително ниски цени. Много селяни производители продаватъ „бостанъ“ по улици въ града.

Едно голѣмо количество дини се изнася по селата северно и източно отъ Сливенъ део не се произвеждатъ такива.

НА 8 т. м. специална комисия прие временно досегашната работа извършена отъ предприемача на новото здание на Св. Сливенската Митрополия.

ПОЧИВНАТА станция „Св. Георги“ на Слив. зап. подофицер. дружество е напълно устроена. Станите мебелирали сж кревати, маси и столове. Организираните подофицери се ползватъ сж 50% намаление отъ установената отъ управит. съветъ цена. Въ проектъ е прокарване на електрическо осветление

ОДОБРЕНА е наредбата за конъ за измѣнение и допълнение наредбата законъ за отпечатване въпоме атели пощенски марки „Хаджи Димитъръ“.

Опровержение

Получи се въ редакцията следното писмо, изпратено ни отъ двото на Запасните офицери—Сливенъ.

„По поводъ на разпространените слухове, че дружеството на Запасните офицери се е занимавало и посочвало лица отъ своята сръда за бждащи кметове и други, сжщото заявява, че всичко това не отговаря на истината“.

Износътъ на грозде

Тазигодишната реколта на грозде се очаква да бжде сж 25% повече отъ миналогодишната. До сега, качествеността е много добра. Очаква се да се изнесатъ къмъ 5000 вагона грозде, срещу 3740 за миналата година. Изглежда, че гроздето въ Южна България ще озрѣе 10—15 дни по-рано отъ това въ Северна България, едно твърде важно обстоятелство за тазигодишната кампания, благодарение на което ще се избѣгне ланшното задръстване на чуждите пазари сж българско грозде, което се отрази твърде зле на получените цени.

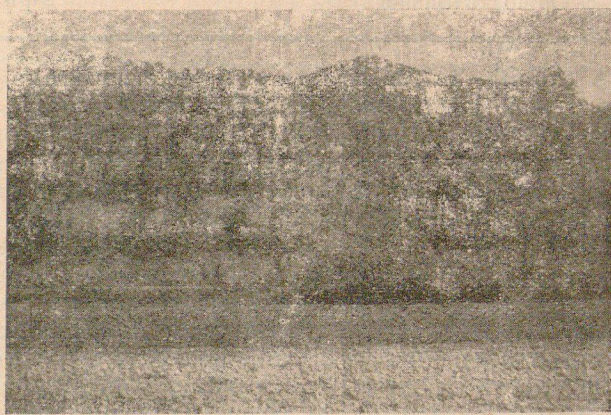
Въ Сливенъ се взематъ всички мърки да се организира единъ добъръ износъ на производството на десертно грозде отъ града и околията.

ПОНЕЖЕ въ града е констатирана болестта „САПЪ“ по еднокопитните животни, предприета е поголовна офталмо-малеинизация на сжщите.

Умоляватъ се гражданите които иматъ коне и катъри да ги закаратъ на този прзгледъ, който почва отъ днесъ всѣка сутринъ отъ 7 часа и ще трае до 22 т. м.

ИНСПЕКЦИЯТА на труда въ Сливенъ е раздала отъ 1 до 10 августъ т. г. 80,000 лв. за безработните и 40,000 лв. за поживки на болни и за майчинство.

Забелязва се едно намаление въ числото на безработни, които иматъ право на помощъ. Това се дължи на обстоятелство, че 100 работници се настаниха на работа за чуване чакълъ, събиране и товарене на пѣсъкъ.

с. Бинкосъ
р. Тунджа
протича до
самата Сръд-
на гора

Изпълнителенъ комитетъ за въздигане паметника на войводата Хаджи Димитъръ—Сливенъ

Обявление № 130

Обявява се конкурсъ между композиторите въ България за съставяне прослава (кантата) за голѣмъ смѣсенъ хоръ за Хаджи Димитъръ по текста отъ Ботевъ „Живъ е той, живъ е“. Композицията да се получи въ комитетата най-късно 30 августъ 12 часа.

Дава се една премия 2,000 лв.
гр. Сливенъ, 9 августъ 1935 год.

Отъ комитета.

ДАВА СЕ подъ наемъ самостоятеленъ етанъ
Справка Ю. ПЕТРОВЪ — аптекаръ

Тазигодишниятъ степенни при Министерството на Нар. просвъщение

Отдѣлението за национална култура и фондовете при Министерството на народното просвъщение е опредѣлило броя на стипендиите, които тази година министерството отпуска за следване въ нашите учебни заведения и тѣзи въ чужбина.

За следване въ Държавния университетъ въ София сж опредѣлени 15 стипендии. За следване въ чужбина—3, отъ които една по физическо възпитание. За гимназиите и сръдните реални училища сж предвидени 35 стипендии и по четири за следване Музикалната и Художествената академии. Освенъ тѣзи стипендии има още една за Италия, субсидирана отъ съюза на италианските инвалиди, предназначена за сиракъ отъ войните.

Разпредѣлението на стипендиите по специалностъ ще стане отъ г. министра на просвъщата.

Стипендиите се взематъ сж конкурсенъ изпитъ.

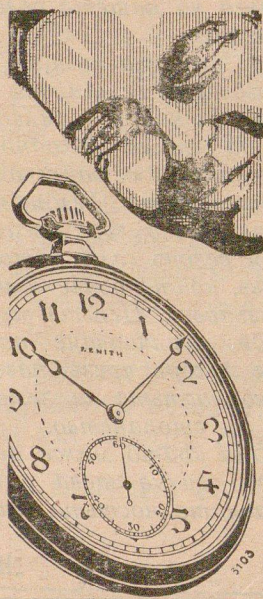
Министерството съобщава на кандидатите за степенни, че тѣ трѣбва да следятъ сведенията за конкурсните изпити, които ще даде въ най-скоро време чрезъ печата

ПАН. КАМБУРОВЪ—тел. 51
Сливенска агенция
„Пожаръ“—„Животъ“—„Транспортъ“

БАЩАТА е стълбътъ, закрилата и надеждата на семейството. Неговата смъртъ носи нещастие и разруха, затова необходима е една дастраховка при

Д-во „БЪЛГАРИЯ“

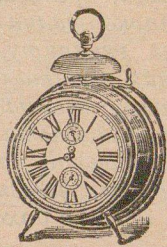
Агенцията и магазина
премѣстихъ въ новото здание
срещу склада
на Бр. Гьошеви.

Часовници рѣчни и днебни

системи: „ЗЕНИТЪ“ (Царя на часовниците), „Ралко“, „Рокалъ“, „Актосъ“, „Овидъ“, златни „Мовадо“, бодилници разни системи, стени и други.

Сжщо очила сж рамки, само рамки разни форми и сворметри. Цени умерени. Ще намѣрите въ магазина на Д-ръ Б. Ангеловъ ул. „6 септември“ № 14

КУРОРТИСТИ!

ЗА ЗАКУСКА, ОБѢДЪ И ВЕЧЕРЯ СНАБДЕТЕ СЕ СЖ една елегантна покривка за маса

НОВИЯ

която не се нундае отъ никакво пране сж едно избѣрсване сж влажна кърпа ще имате на МАСАТА си винаги чиста и елегантна покривка

Представителъ за Сливенъ П. КАМБУРОВЪ тел. 51

Продава се праздно мѣсто

отъ 765 кв. м. — Индустриалния кварталъ на града, до гарата.

Справка при Петъръ Шеникчиевъ — адвокатъ.

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКА БАНКА

Сливенски клонъ

Централа въ СОФИЯ, клонове и кореспонденти въ по-главните градове на царството и въ чужбина

Основана 1895 год.

Капиталъ и резерви 92,560,557 лв.

Извършва всички банкови операции

Приема влогове на най-износни условия.

ОБУЩА ПО ПОРЪЧКА

и ГОТОВИ ПРИ

ДОСЮ РАЙКОВЪ
НА УЛ. „В ЛИКО-КНЯЖЕВСКА“, до МАГАЗИНЪ „МАРИЯ ЛУИЗА“